

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro

(2001/C 270 E/33)

KOM(2001) 439 slutlig — 2001/0174(COD)

(Framlagt av kommissionen den 9 augusti 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av de Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i för-
draget, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar⁽¹⁾ var att förbättra de gränsöverskridande överföringstjänsterna när det gäller pengar och framför allt att göra dem effektivare. Målet var att göra det möjligt för särskilt konsumenter och små och medelstora företag att snabbt, tillförlitligt och billigt göra överföringar från en del av gemenskapen till en annan. Sådana överföringar och gränsöverskridande betalningar i allmänhet är fortfarande mycket dyra jämfört med betalningar inom en medlemsstat.
- (2) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 31 januari 2000 om detaljstbetalningar på den inre marknaden⁽²⁾, tillsammans med Europaparlamentets resolutioner av den 26 oktober 2000 om kommissionens meddelande och av den 4 juli 2001 om hur de ekonomiska aktörernas förberedelser inför övergången till euron kan underlättas samt i Europeiska centralbankens rapporter i september 1999 och september 2000 om att förbättra gränsöverskridande betalningstjänster har behovet av verkliga förbättringar på detta område understrukits.
- (3) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro⁽³⁾ anges att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner.

- (4) Volymen på de gränsöverskridande betalningarna ökar kontinuerligt i takt med att den inre marknaden fullbordas. Inom detta område utan inre gränser har betalningarna ytterligare underlättats genom att euron införts.
- (5) Om avgifterna för gränsöverskridande betalningar i euro förblir högre än avgifterna för inhemska betalningar kommer konsumenternas och företagens förtroende för euron att skadas. För att underlätta den inre marknadens funktion är det därför nödvändigt att se till att avgifterna för gränsöverskridande betalningar i euro behandlas på samma sätt som avgifterna för betalningar i euro inom en medlemsstat.
- (6) För gränsöverskridande betalningar i euro på upp till 50 000 euro som kan utföras elektroniskt bör principen om lika avgifter tillämpas från och med den 1 januari 2002. För att göra det möjligt att inrätta nödvändig infrastruktur och skapa de förhållanden som krävs bör gränsöverskridande pengaöverföringar och checkar omfattas av en övergångsperiod fram till den 1 januari 2003.
- (7) För att en kund skall kunna göra en bedömning av avgiften för en gränsöverskridande betalning är det nödvändigt att han eller hon är informerad om vilka avgifter som tillämpas och om eventuella ändringar av dessa. Detsamma sak gäller om den gränsöverskridande betalningstransaktionen i euro inbegriper en annan valuta än euron.
- (8) Det är också viktigt att göra förbättringar för att underlätta för betalningsinstitut att utföra gränsöverskridande betalningar. I detta sammanhang bör standardiseringssträvanden främjas, särskilt användning av internationella bankkontonummer (International Bank Account Number, IBAN) och bankidentifieringskoder (Bank Identifier Code, BIC) som är nödvändiga för att gränsöverskridande överföringar skall kunna hanteras automatiskt. Det är mycket viktigt att dessa koder används i så stor utsträckning som möjligt. Dessutom bör andra åtgärder som medför extra kostnader avskaffas så att kundavgifterna för gränsöverskridande betalningar kan sänkas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Syfte och tillämpningsområde**

I denna förordning ges bestämmelser om gränsöverskridande betalningar i euro för att säkerställa att avgifterna för sådana betalningar är desamma som avgifterna för betalningar i euro inom en medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 25.

⁽²⁾ KOM(2000) 36 slutlig.

⁽³⁾ KOM(2001) 190 slutlig.

Den skall omfatta gränsöverskridande betalningar i euro på upp till 50 000 euro inom gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *gränsöverskridande betalningar*:
- i) *gränsöverskridande pengaöverföringar*: transaktioner som utförs på en beställares initiativ via en institution eller dess filial i en medlemsstat i syfte att göra en summa pengar tillgänglig för en mottagare vid ett institut eller dess filial i en annan medlemsstat, där beställaren och mottagaren kan vara en och samma person,
  - ii) *gränsöverskridande elektroniska betalningar*:
    - överföringar av medel utförda med hjälp av ett elektroniskt betalningsinstrument, med undantag för överföringar som beställs och utförs av institut,
    - kontantuttag med hjälp av ett elektroniskt betalningsinstrument och uppladdning (och tömning) av ett elektroniskt betalningsmedel vid uttagsautomater i lokaler som tillhör utställaren eller de institut som i avtal förbundit sig att godta betalningsinstrumentet,
  - iii) *gränsöverskridande checkar*: checkar enligt definitionen i Genèvekonventionen om enhetliga lagar för checkar av den 19 mars 1931 och som används för gränsöverskridande transaktioner inom gemenskapen.
- b) *elektroniskt betalningsinstrument*: instrument för distansbetalningar och instrument för elektroniska pengar som gör det möjligt för innehavaren att utföra en eller flera elektroniska betalningstransaktioner;
- c) *instrument för distansbetalning*: ett instrument som gör det möjligt för innehavaren att få tillgång till medel på sitt konto i ett institut, varigenom en betalning kan göras till en mottagare och varvid det normalt sett krävs en personlig identifieringskod och/eller ett liknande identitetsbevis. Instrument för distansbetalning omfattar särskilt kontokort (dvs. kreditkort och bankkort med direkt eller uppskjuten debitering) och kort som gör det möjligt för innehavaren att utföra sina banktjänster via telefon eller Internet,
- d) *instrument för elektroniska pengar*: ett uppladdningsbart betalningsinstrument där det monetära värdet lagras elektroniskt antingen på ett kort eller i ett dataminne,
- e) *institut*: varje fysisk eller juridisk person, som i sin affärsverksamhet utför gränsöverskridande betalningar;
- f) *avgift*: varje avgift som tas ut av ett institut i samband med en gränsöverskridande betalning, med undantag för dem som tas ut för att täcka en transaktion i utländsk valuta.

Artikel 3

Avgifter för gränsöverskridande betalningar

1. Från och med den 1 januari 2002 skall de avgifter som ett institut tar ut för gränsöverskridande elektroniska betalningar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de avgifter som samma institut tar ut för motsvarande betalningar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande elektroniska betalningen, är beläget.

2. Senast från och med den 1 januari 2003 skall de avgifter som ett institut tar ut för gränsöverskridande pengaöverföringar och gränsöverskridande checkar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de avgifter som samma institut tar ut för motsvarande pengaöverföringar och checkar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande överföringen eller den gränsöverskridande checkbetalningen, är beläget.

Artikel 4

Jämförbara avgifter

1. Varje institut skall ge sina kunder överskådlig förhandsinformation, antingen i skriftlig eller, där så är lämpligt, elektronisk form, om vilka avgifter som tas ut för gränsöverskridande betalningar och för betalningar som utförs inom den medlemsstat där institutets kontor är beläget.

2. Eventuella ändringar av avgifterna skall innan de börjar tillämpas meddelas på det sätt som anges i punkt 1.

3. Om ett institut tar ut avgifter för att växla valutor till och från euro skall institutet ge sina kunder

- a) förhandsinformation om de växlingsavgifter som de avser att ta ut, och
- b) specifik information om de växlingsavgifter som har tagits ut.

Artikel 5

Åtgärder för att underlätta gränsöverskridande betalningar

1. Ett institut skall på begäran underrätta en kund om kundens internationella bankkontonummer (International Bank Account Number, IBAN) och om det institutets bankidentifieringskod (Bank Identifier Code, BIC).

2. Vid gränsöverskridande pengaöverföringar skall kunden på begäran underrätta institutet som utför överföringen om mottagarens IBAN och om mottagarens instituts BIC.

3. Ett institut skall på varje kunds kontoutdrag ange kundens IBAN och institutets BIC.

4. Ett företag som avser att sälja varor och tjänster över nationsgränserna till kunder i gemenskapen skall ange sitt IBAN och BIC.

Artikel 6

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2002 ta bort alla nationella rapporteringskrav för upprättande av betalningsbalansstatistik när det gäller gränsöverskridande betalningar på upp till 12 500 euro. Den 1 januari 2004 skall beloppet höjas till 50 000 euro.

2. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2002 ta bort alla nationella minimikrav beträffande uppgifter om mottagaren som förhindrar att betalningar utförs automatiskt.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.
